

Paarden stelen

Ut og stjæle hester

Weer zo'n boek, waarvan ik dacht: dat moet je verfilmen. En dat is natuurlijk ook al gedaan. Ik vind ook het formaat van het boekje leuk, zo groot als een e-reader. Dit is een heerlijk boek, geschreven met mooi taalgebruik en allerlei details, die je ook weer zou gebruiken in een film. Je hebt er meteen een beeld bij, bij die bepaalde blik of een houding die Petterson beschrijft. Het is net alsof je in een film zit terwijl je leest.

Het boek beschrijft hoe de 67-jarige Trond probeert een rustige plek probeert te creëren in een huisje in het oosten van Noorwegen met zijn hond Lyra. Hij denkt terug aan de laatste, wat mindere, jaren, maar - nu hij daar woont - helemaal aan wat er gebeurde in 1948. Hij was toen met zijn vader in net zo'n omgeving in het oosten. Hij was 15 jaar. Daar ging hij iedere dag om met Jon met wie hij ging 'paarden stelen'. Ze sprongen op de ruggen van de paarden van de buurman, meer niet. Daarna gebeurt er van alles. Zijn vader wil de bomen rond hun huis kappen en laten afdrijven naar een Zweedse houtzagerij. Trond verliest Jon uit het oog vanwege een tragisch ongeluk. Trond hoort van de lokale Franz wat er in de oorlog is voorgevallen en wat Tronds vader toen heeft gedaan. De herinneringen komen mede zo sterk terug, doordat hij toevallig is komen wonen naast Lars, de broer van Jon en tweelingbroer van Odd.

De oorlogstijd, 1948 en het heden lopen door elkaar in dit boek. Soms schieten de gedachten terug naar de ene periode en dan weer naar de andere. Al die fragmenten zijn net puzzelstukjes. Al lezend, passen de stukjes beter in elkaar, maar na elk fragmentje blijf je met vragen zitten. Daarom wil je ook gewoon doorlezen. En eerlijk gezegd zou je na het lezen opnieuw moeten beginnen bij pagina 1.

Echt een aanrader en niet voor niks een bestseller.

Schrijver

[Petterson, Per](#)

Jaar uitgebracht

2003

Jaar gelezen

2025

Genre

Fictie

Informatie

[OP Bladzijde 26](#)

Trefwoorden

[Noors](#)